

ПРОТОКОЛ

№ 3598

гр. София, 11.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 40 СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. Б. Русева

при участието на секретаря ДИАНА Г. Д.
и прокурора А. Б. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от С. Б. Русева Частно наказателно дело № 20221100203837 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

За Софийска градска прокуратура – А. Н.

Явява се инспектор Т.Г.Г., упълномощена със Заповед № Л-353 от 18.10.2021 г. на Началника на Затвора гр. София да го представлява в съдебни производства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА **Р. Д. Х.** - редовно призован, се явява лично доведен от СЦЗ.

В залата не се явява служебен защитник адв. С.Б.Д. от САК.

Мобилният телефон на адв.Д. е ***** При обаждане от страна на Председателя, отговаря мобилния оператор „Няма връзка с този номер, моля опитайте по-късно“.

ОСЪДЕНИЯТ Х. – Владеа в достатъчна степен български език. Разбирам Ви. Мога да Ви отговарям.

СЪДЪТ, като констатира, че обвиняемият Р. Д. Х. все пак не е български гражданин, както и предвид заявеното от обвиняемия и на основание чл.395а НПК, счете, че следва да назначи преводач в настоящето производство, който да извършва официален превод от български език на английски и обратно, поради което и на основание чл. 21, ал. 2 НПК,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА С. Д. Ф. за преводач от български език на английски и обратно на обвиняемия Р. Д. Х. в настоящето съдебно производство.

На основание чл. 94, ал. 1, т. 6 от НПК

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ПРЕВОДАЧА:

С. Д. Ф. – на 55 години, разведена, неосъждана, с висше образование, заклет преводач, без дела и родство със страните, с ЕГН *****.

СЪДЪТ разяснява на преводача отговорността, която носи по чл. 290, ал. 2 НК.

ПРЕВОДАЧЪТ Ф.: Разбрах разяснената ми от съда наказателна отговорност. Обещавам да дам верен и точен превод.

ОСЪДЕНИЙТ Х. – Разбирам английски. Говоря свободно английски език, дори съм бил учител по английски в затвора. Мобилният телефон на моя адвокат Г.Х. е ***** , но тя каза, че днес има друг ангажимент и сигурно няма да може да дойде.

СЪДЪТ осъществи разговор с адв. Х. посредством мобилния телефон. Същата заяви, че пътува към Банкя, тъй като там има служебен ангажимент в ДАНС. Съдът предложи 13:00 часа за провеждане на съдебното заседание, на което адв. Х. заяви, че за този час е свободна и може да се яви, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРЕКЪСВА СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ до 13.00 часа.

В 13:00 часа продължава съдебното заседание в същия съдебен състав, прокурор и преводач.

В съдебната зала се явява адв. Г.Х. Т. – защитник на осъдения Р. Х..

ОСЪДЕНИЙТ Х. – Желая да ме защитава адв. Т. по настоящото производство, за което я упълномощавам.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Инспектор Г.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЙТ Х. /чрез преводача/: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ /чрез преводача/.

Р. Д. Х. - роден на ***** г. в гр. Ротердам, Нидерландия, нидерландско гражданство, неженен, със средно образование, работил в Call център, продажби – управител, в момента изтърпява наказание ЛОС в СЦЗ, с адрес по лична карта: гр.

Велико Търново, ул. *****; имам статут на продължително пребиваващ с ЛНЧ: *****.

/Самоличността снета по служебна бележка от затворническата администрация и затворническо досие на осъдения/.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ /чрез преводача/ на лишения от свобода Х. правата, които има в наказателния процес, включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

Осъденият Х. /чрез преводача/: Разбрах правата, които имам. Отводи няма да правя. Нямам искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания преди даване на ход на съдебното следствие по реда на чл.274-275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се молба на осъденото лице Р. Х. за условно предсрочно освобождаване, намиращо се на лист 9 от делото.

Осъденият Х. /чрез преводача/: Поддържам това искане. Приложил съм доказателства към молбата ми, други няма да соча.

АДВ. Т.: Предоставям на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам искането, молбата е допустима, но е неоснователна. Нямам доказателствени искания.

Инспектор Г.: Оспорвам молбата. Нямам доказателствени искания. Представям справка за изтърпяното наказание на осъденото лице Р. Х..

СЪДЪТ приема, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените материали по затворническото досие на осъденото лице Р. Х., както и писмените материали и справката предоставена от инспектор Г..

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Осъденият Х.: Мога да Ви разкажа на български език и без преводача. Много интересно след 6 години да разбера какво мога да стана в едно и също място. Вече не съм същия човек като преди 6 години. Преживях и видях много неща в Затвора-София. Неща, които никога няма да забравим. Преди не мислех за желанието за живота, живеях само без смисъл и след всичко, което съм виждал след 6 години, започнах да мисля за най-малките неща, които съм виждал и имах планове и искам да продължавам с живота ми. За съжаление в Затвора-София няма никакви програми за ресоциализация, никой не занимават с подобряване на човека. Не могат по никакъв начин да доказват, че съм различен или по-добър от преди, защото единствения смисъл там в затвора е да наказват и да доказват колко са лоши и колко са зле и за мен това е голямо съжаление от страната на затвора, защото никакъв не имат шанс да доказват, че се е променил или различен от преди. Разбирам, че и аз имам моите вина на моите неща и няма да отказвам от тези неща. Не съм виновен за престъпление, за което съм в затвора. За съжаление мога да признавам виновен за нищо, за което никога не съм правил, но вече след 6 години няма значение дали съм виновен или не, защото вече съм 6 години в затвора за това престъпление. Имам за съжаление в моя живот, но те са навързани с престъпленията, за което съм в затвора и ако трябвах да платя за нещо в моя живот, за моите грешки, май доста съм платил вече и надявам, че мога да продължавам с живота си след всичко останало и това е. Както казах в затвора е много лесно да получи наказание и много трудно да получи награда. Отколкото съм в първа група, пробвал съм да бъда продуктивен, да участвам на групови мероприятия, да доказвам, че съм добър и интересувам за подобряване на живота, но като чужденец е много лесно да намерят хората, или хора да намери тебе, който казват „Ето тук е CD-карта, флашка, телефон“. Не използвам наркотици, не пием алкохол в затвора, такива не са за мене. Имах някакви ситуации, използвах възможности пред мене. От моята страна не вярвам, че това казват нещо за моя личност, само казват че възможности в затвора е много лесно да намерят такива неща и да, мога да кажа защо, ако знаеш забранените вещи. Но трудно е да ви обясня, ако не знаете как е да живеете в Затвора в София, колко е скучен всеки ден, колко малко неща имаш цял ден в килия. Човек започва да намери нещо по-интересно, да гледат нещо на английски. За мен е нещо нормално, но в затвора имаш 11 канали, какво да гледат, аз не мога само български телевизия да гледат. Знам, че извинението е малко прост и тъп може би за Вас, но за нас там вътре търсиш неща какво да правиш. Да, CD -карти, флашки ми помагат да гледат сериали, филми на английски. Имал съм някакви конфликти със затворници, който не съм започнал аз, но в ситуации защитавах себе си. Има разследване от полицаи, никога не стига до дело, защото имах свидетели, който също каза, че не съм започнал тези проблеми. Да, знам моята вина пак на тези ситуации, но не нарочно съм правил тези нарушенията да бъда лош, или, наранил съм никой по такъв начин, че да доказват, че съм агресивен или опасен. Те са малки, дребни неща, според мене, не сериозни. От колкото съм в първа група исках да бъда учител най-накрая и те казват след четири години и половина дело, скоро, че ти дават тази възможност. Десет месеца и половина чаках да започват това, от страната на затвора, най-накрая започнах, три месеца всичко беше наред. Само остават сериозни хората, които искат с голямо желание да учат английски и най-накрая някой каза, че имам наркотици, или продавам наркотици, който никога не съм имал. Правят личен обиск, гол в буфера и намериха при мен флашки, CD- карти и СИМ- карта и това беше достатъчно да ми спират от

работа. Пробвал съм да започвам отново и на думите на началник „Затворници в затвора нямат нужда от английски“.

АДВ. Т.: Уважаема госпожо Председател, считам че са налице основанията за предсрочно условно освобождаване. Считам, че едно от доказателствата по делото е, че е използвал всяка една възможност, за да поправи положението си по време на престоя си. С оглед на това, моля молбата му да бъде уважена.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите без уважение депозираната молба като неоснователна. Безспорно в случая формалната предпоставка на чл.70 ал.1 от НК е налице, като осъденото лице е изтърпяло повече от 1/2 от наложеното наказание ЛОС. С оглед съвкупния анализ на приложените по делото документи, включително и приложените към затворническото досие на осъдения, считам че не е налице втората кумулативно изискуема предпоставка за постановяване на УПО, а именно да са налице категорични и безспорни доказателства установяващи, че осъденият реално се е поправил. В тази връзка следва да се отчете, че лицето е осъждано за тежки умишлени престъпления, включително срещу телесната неприкосновеност на гражданите. Наказанието, което изтърпява в момента е за опит за убийство, извършено при условията на квалифициращо обстоятелство и характеризиращо се с изключително висока степен на обществена опасност. Видно от доклада на инспектора при Затвор-София, поведението на осъдения не е последователно. Същият е наказван дисциплинарно многократно, макар да е работил по време на изтърпяване на наложеното му наказание, същият е бил освободен от работа. Съгласно изготвения доклад, осъденото лице не е критично към деянието си, а нивото на риск от вреди за обществото е оценен като висок. Липсата на критичност към престъплението, за което осъденото лице изтърпява наказание ЛОС се потвърди и в днешното съдебно заседание, доколкото същия заяви, че не е виновен за престъплението, за което е бил осъден. Поради изложеното считам, че молбата на осъдения за УПО от изтърпяване на остатъка от наложеното наказание ЛОС следва да бъде оставена без уважение.

Инспектор Г.: Уважаема госпожо Председател, към момента е налице единствена и само формалната предпоставка за УПО на осъдения - действително е изтърпял изискуемия минимум за това, но доказателства за неговото поправяне не са налице, особено и категорични и трайни такива. Действително има в определена част от поведението му позитиви, изразено желание за работа, придържане до някъде към правилата и режима в местата за лишаване от свобода, четири получени награди, но следва да се отбележи, че последната му награда е от 06.01.2021 година, а в момента е почти края на 2022 година. Всичките тези награди са, най-голямата от тях е „удължено свиждане с близки за четири часа“. Отделно от това на фона на тези награди са четири дисциплинарни наказания, включително и две през настоящата година за нарушаване на реда и дисциплината. Отделно от това режима на изтърпяване на наказанието все още е първоначално определения „строг“. Пенитенциарната система в никакъв случай не се изпълнява към момента. Дефицитните зони са същите, които са и при първоначалното постъпване на лицето в затвора. Не на последно място е и остатъка, който към момента възлиза на три години и десет месеца ЛОС. Все още доста дълъг период. Предвид на всичко това и неизпълнения план на присъдата, целите на наказанието не са постигнати, моля да оставите молбата му без уважение.

СЪДЪТ, с оглед приключване изложенията на страните и на основание чл. 297 от НПК,

**ОПРЕДЕЛИ
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.**

Дава последна дума на лишения от свобода.

ПОСЛЕДНА ДУМА на Осъденият Р. Д. Х.: Не знам колко знаете от ситуации в затвора, но чужденците вече се преместват в корпуса. Сега съм бил първия от цялата десета група, която преместват при българите в 12-та група. От колкото съм там, всичко ми е много по-спокойно заради ситуации, който стана в 10 група, всичко беше много гадно там. Започнах инициативи за чистене в групата, опитвам да бъда продуктивен и да доказват на началника, че имам желание да бъда продуктивен. Началника обещах наградите на хората, който ми помагат с чистене на коридор, чистил съм 40 врати, плочките, тръбите, решетките в коридор. Чакам боя да дойде и също да боядисам стените в групата, само на всички да доказват, че можеш да бъдеш продуктивен без да работи, по принцип. Със съжаление началника отказват да дават наградите на хора, които имат преди наказанията, с който не съм съгласен, защото писал съм молба, той казва „да“, и после казват „не“. Не мога да разбирам от моята страна тези неща, но опитвам от моята страна да не бъда само продуктивен от официална работа, но от сама да измишлят нещата, който ми дават продуктивност в затвора. Също съм още в строг режим, защото никой не работи с мене на план на излизане от затвора и първото, което и свидете на 12-та група казват: „Р. 4 години никой не работи с тебе за режима“. И аз казах ама откъде да знам аз това, тези неща, това е страната на затвора. Ако ми казваш какво да правят и как да действам към сваляне на режим и тип, неща които никой не ми обясни, ще действам, ще правим нещо. На 6 години в затвора и ареста никой не помагат мене със сваляне на режим и тип, и „да“, може да кажат че съм наказан, но едното не трябва да се вържано с другото според мене. Мога да работим към режима и да има наказание. Те са две различни неща според мене. Затова не съм пълно съгласен с госпожата, че строг режим е смисъл да не ми пускат, защото това според не доказват нищо от моята личност, само от забавянето на процеса в затвора. Това ми е.

Инспектор Г.: При наличието на дисциплинарни наказания инспектора „Социални дейности“, няма как да те предложи за замяна на режима. Едно от основанията за замяна на режима освен изтърпяната една четвърт част от присъдата е „добро поведение на работа“, т.е. пречката в случая според мен са наказанията. Но в частност, аз не знам колко често се срещате, какви са личните отношения.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ Х.: Надявам, че Вие ме видите като човек, който съм днеска, не човек, който съм бил преди. Не заради престъплението, но като човек съм готов да продължавам с живота си, имам планове, имам желание да пътувам, искам да видим света, искам да правим тези неща, който преди не приемах като важни. Не съм лош човек, работих абсолютно всеки ден в България отколкото съм тука - 12 години вече. Станал съм собственик на моя фирма във Велико Търново. Аз правих всичко като нормален човек, и „да“, тази ситуация беше най-тъмния и най-лошия момент в живота ми, но не съм докосвал никой, не съм работил с наркотици, не съм откраднал нещо от някой, никога в България не съм бил престъпник и никога няма да

съм. Искам само един шанс да докажа това и да продължавам със живота си. Това ми е.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

След съвещанието, съдът установи следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 437, ал. 2 от НПК. Образувано е по молба, подадена от Р. Д. Х., роден на *****г. в гр.Ротердам, Нидерландия за условно предсрочно освобождаване.

За да бъде уважено това искане, съобразно нормите на чл. 70 от НК, следва той да е изтърпял поне 1/2 от наложеното наказание и да е дал доказателства за своето поправяне и превъзпитание.

Формалното обстоятелство несъмнено е налице, видно от представената от инспектор Г. справка – и по-конкретно, осъденото лице Р. Х.се е бил осъждан, като понастоящем изтърпява наказание по НОХД 5167 от 2017г. на СГС,НО, 5 с-в. С този съдебен акт му е било определено наказание от девет години „Лишаване от свобода“ и е постановено да изтърпи отделно и наказанието „Лишаване от свобода“ по НОХД № 480/14г.,по описа на СРС,НО,96 състав.Към настоящия момент той фактически е изтърпял пет години, един месец и двадесет и седем дни, заедно с приспадналите от работа, като му остават да изтърпи 3 години, 10 месеца и 3 дни. Следователно 1/2 от определеното му наказание вече е изтърпяно.

Относно първият критерий – представяне на достатъчно доказателства за поправяне и превъзпитание, съдът установи следното:

Начинът на изтърпяване на наказания се регулира от ЗИНЗС, който закон подробно регулира определените стъпки, по които трябва да се mine, за да се достигне до извод, че едно лице, осъдено на наказание „Лишаване от свобода“, се е поправило и превъзпитало. Това се регулира от нормите на чл. 153 и следващите от ЗИНЗС, като относима е нормата на чл. 156 от НК, касаеща индивидуален план за изпълнение на присъдата, според който с всяка една проява на поправяне и превъзпитание правното положение на осъдения се облекчава. Първоначално той получава различни награди и поощрения, след това преминава в по-лек режим или преместване в място за изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ с по-леки условия и като максималната благоприятна последица, е условното предсрочно освобождаване.

В случая, както прокурорът, така и инспектор Г., посочват, че този индивидуален план не е изпълнен . Първоначално определеният „строг“ режим все още действа и не е заменен с „общ“.Осъденото лице Х.се не работи, тъй като е дисциплинарно санкциониран за нарушение на вътрешния ред и освободен от работа. Осъденият е наказван многократно – десет пъти, но е и награждаван четири пъти. Не е завършена

корекционната работа с осъдения в аспект, наказанието да упражни поправящ и възпиращ ефект върху него.

Заради горното инспектор Г. и прокурорът застъпват отрицателното становище относно това „дали изтърпяното до момента от осъдения Х.се наказание е изпълнило целите на наказанията да възпре и превъзпита, което е подкрепено и от доклада на ИСДВР Н. Н..

Прокурорът счита още и, че липсата на достатъчно доказателства, че се е превъзпитал осъденият е проличала от поведението му в съдебно заседание, когато той е проявил ниска критичност към деянието си, за което е осъден.

Осъденото лице счита, че вече не е същият човек отпреди 6 години, има желание да работи, да продължи живота си, да обикаля света, както и, че „си е платил за грешките“ и, че в затвора няма условия за ресоциализацията му, поради което моли съда да го освободи условно предсрочно.

Защитникът счита, че са налице законовите предпоставки за УПО, поради което молбата на осъдения следва да бъде уважена.

Съдът намира, че към момента единствен източник на информация за въздействието относно превъзпитанието и бъдещото възпиране на изтърпяното до момента наказание от осъдения Х.се са сведенията в тази насока от материалите в затворническото му досие, представените писмени доказателства и доводите на страните в днешното съдебно заседание.

След като оцени всички тях, съдът счита, че следва да подкрепи становището на затворническата администрация и на прокуратурата, че към настоящия момент все още не са налице кумулативно законовите предпоставки за условно предсрочно освобождаване на осъденото лице Р. Х..

Мотивите за това са следните:

Осъденият Х.се не е преминал докрай индивидуалния си план за изтърпяване на наказанието и не е приключила корекционната работа с него. Същият не е дал достатъчно убедителни и несъмнени доказателства за трайното му поправяне и превъзпитание. Според доклада на затворническата администрация има висок риск от вреди за обществото.

В подкрепа на горното и в днешното съдебно заседание, осъденият не изрази в достатъчна степен критичност към деянието, за което е бил осъден и изтърпява наказание, наказван е за дисциплинарни нарушения на реда в затвора многократно, заради такава проява е загубил и работата си в затвора.

Въпреки че все пак, осъденият показва известна промяна и развитие в положителна насока, все пак тя не може да се счете в достатъчна степен „доказателство за поправяне“.

Воден от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на осъденото лице Р. Д. Х. с ЛЧН ***** за условно предсрочно освобождаване от наказанието му „Лишаване от свобода“ от 9 години, определено по присъда № 5167/2017 г. на СГС, НО, 5 състав по НОХД № 2198/2017г., по описа на съда.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 7-дневен срок от днес пред САС.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСЪЖДА възнаграждение от 100 (сто) лева на преводача С. Д. Ф. за извършения устен превод от английски на български език и обратно, платими от бюджетните средства на съда.

Издаде се 1 брой РКО.

На защитника да се издаде препис от протокола.

Съдебното заседание приключи в 13:40 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____